

dring vil min Kollega Landbrugsministeren gøre nærmere Rede for dette Spørgsmaal.

I Anledning af det af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremsatte Spørgsmaal om Besættelsen af Konsulposten i Hull kan jeg oplyse følgende: Den 5. Maj 1925 afgik Konsul Pattinson i Hull ved Døden. Den 7. s. M. aflagde Generalkonsul Rottbøll fra London Besøg i Hull, hvor han traf Foranstaltning dels til Konsulpostens midlertidige Bestyrelse under den indtraadte Vakance, dels til Fremkaldelse af Ansøgninger om den ledige Post. Der indkom i alt 10 Ansøgninger, nemlig 4 fra danske Undersaatter og 6 fra engelske Undersaatter. Den 13. Juli 1925 indsendte Generalkonsulen i London de modtagne Ansøgninger, idet han særlig henlede Opmærksomheden paa 2 Ansøgere som de efter hans Skøn bedst kvalificerede. Af disse var den ene dansk og den anden engelsk. I Overensstemmelse med den gældende Forretningsskik oversendtes Sagen fra Udenrigsministeriet til Erhvervsministeriet med Anmodning om at fremkomme med en Udtalelse om Postens Besættelse paa Grundlag af indhentede Erklæringer fra Erhvervsorganisationerne. Af Hensyn til Postens Betydning for islandske Erhverv og for den danske Landbrugseksport indhentede man ligeledes i Sagen Erklæringer fra den islandske Regering og fra Landbrugsministeriet. Samtlige indhentede Erklæringer udtaler sig til Fordel for enten den ene eller den anden af de to Ansøgere, som Generalkonsulatet havde fremhævet. Ikke en eneste af de øvrige 8 Ansøgere er overhovedet nævnt fra nogen Side som Kandidat til Posten. Under disse Omstændigheder stod det Udenrigsministeriet klart, at man i Overensstemmelse med Generalkonsulatets Indstilling burde vælge mellem de nævnte to Ansøgere. For at vælge den danske Kandidat talte alle de Momenter, som bevirker, at Udenrigsministeriet i Almindelighed foretrækker Danske fremfor Udlandinge ved Besættelsen af honorære konsulære Poster. For at vælge den engelske Ansøger talte navnlig, at Skibsfartsorganisationerne, for hvem Konsulatet i Hull er en af de vigtigste konsulære Poster, meget indtrængende havde anbefalet denne. Under disse Overvejelser afgik den danske

Kandidat pludselig ved Døden, og Udenrigsministeriet indstillede da Postens nuværende Indehaver, Konsul Massey, til Udnævnelse, efter at Erhvervsorganisationerne havde erklæret sig enige i denne Afgørelse.

Der har senere fra en Kreds af Danske i Hull været rejst Kritik over den stedfunde Udnævnelse, ikke under Henvi- ning til Konsulens almindelige Kvalifikation- tationer, men alene under Henvi- ning til, at han ikke var Dansk, og til, at han i For- vejen var belgisk Konsul, og Udenrigs- ministeriet har anmodet Generalkonsul Rott- bøll om at give de paagældende en Frem- stilling af Forholdene. I Henhold hertil aflagde Generalkonsul Rottbøll Besøg i Hull den 12. Marts 1926 og redegjorde overfor Repræsentanter for de utilfredse for Bevæggrundene til Udenrigsministeriets Afgørelse i den foreliggende Sag.

Udenrigsministeriet følger i Almindelig- hed det Princip, at man ved Konsulbesæt- telser foretrækker saadanne Ansøgere, som ikke i Forvejen er Konsuler for et andet Land. I det foreliggende Tilfælde kunde imidlertid den Omstændighed, at den ud- pegede Ansøger allerede var Konsul for et andet Land, ikke vække nogen Betænkelig- hed, og ingen af de Erklæringer, der er af- givet af Erhvervsorganisationerne, har da heller givet Udtryk for Betænkelighed herved.

Det i denne Sag passerede giver i øvrigt Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at de danske Erhvervsinteresser ved Besættelsen af konsulære Poster ikke altid vil falde sammen med Interesserne indenfor den paagældende danske Koloni, selv om naturligvis dennes Ønsker kan veje tungt, og selv om ganske specielt Udenrigsmini- steriet anser det for sin Pligt at tage det størst mulige Hensyn til dem. En dansk Konsul bør i Almindelighed have god Rod og selvfølgelig nyde en særlig Anseelse paa den Plads, hvor han skal virke. Jo større personlig Anseelse og Indflydelse han er i Besiddelse af, des bedre er hans Muligheder for at yde danske Interesser virksom Støtte. Det kan altsaa ikke i Almindelig- hed siges, at det altid er det ubestridte Midtpunkt i den danske Koloni, der er den bedst egnede Mand til Konsulstillingen.